

השטן המשרת

סלובקיה

היה פעם חוטב עצים שהלך מדי יום ליער עם ארוחת צהריים בסל שלו. הוא היה עני מאוד ובבית היו לו ילדים רבים ולכן הוא לקח לארוחה רק פרוסת לחם אחת. גם כך לילדיו בבית לא נשאר הרבה.

יום אחד הוא יצא לעבודה, תלה את התרמיל עם לחם על אחד העצים והתחיל בעבודה. באותו הזמן עבר שם שטן, שד צעיר אחד. הוא ראה את התרמיל והחליט לעשות תעלול שטני. בלי שהחוטב הרגיש בכך התגנב השד והוציא את פרוסת הלחם מהתרמיל. כך סתם, לשם שעשוע, כי למה לו לחם לשד.

כשהשטן הצעיר חזר לשאול, התחיל להתפאר לפני חבריו. "ראיתם מה עשיתי. ראיתם איך לקחתי לו את הלחם בלי שהרגיש בכך."

כשראש השאול שמע אותו, התחיל לכעוס מאוד. איך יכול היה לגנוב את פרוסת הלחם האחרונה מעני כזה! לא יתכן הדבר! עליו מיד לחזור לארץ ולפצות את האיש. לעבוד אצלו שנה שלמה כמשרת!

בלית ברירה חזר השטן הצעיר לארץ ובה לביתו של חוטב העצים בדיוק כאשר זה התכונן לצאת בדרך ליער. הוא פתח את הדלת וראה בחור זר צעיר עומד לפניו. הזר השתחוה ואמר "בוקר טוב, אדוני. אולי תקבל אותי לעבודה?"

"וי! איך תוכל לעבוד בשבילי" אמר החוטב "אין לי במה לשלם לך, אני בקושי מקיים את עצמי והבית שלי מלא ילדים רעבים."

"אני מבין ובכל זאת תנסה להעסיק אותי. לא תצטרך לשלם לי כלום עבור העבודה ותראה כבר שאני עובד טוב."

"אז בוא וננסה" השתכנע האיש ושם את הגרזן בידיו של השטן הצעיר. ואכן, לא עברו שלושה ימים וחלקת היער, שלחוטב לבדו היה לוקח

כשנה להוריד, הייתה חתוכה והעצים מסודרים
בערמות יפות.

מהיום הזה חוטב העצים חי טוב, יכול היה
להאכיל את ילדיו וגם את המשרת הצעיר שלו.
אחרי זמן מה אמר המשרת "אדוני, אולי תמשיך
בחטיבת עצים כמו קודם. עכשיו אתה אוכל טוב
ולא תתקשה בעבודה. אני אלך לעבוד עבורך
במקום אחר."

"כרצונך" ענה חוטב העצים "לך ואני אמשיך
בעבודתי."

לא רחוק משם הייתה חווה גדולה. שדות היו
מלאים חיטה שהבשילה כבר, שלוש מאות ראשי
בקר עמדו ברפתות וגם שלוש מאות חזירים
בדירים.

השד הצעיר התייצב לפני בעל החווה והציע את
שרותיו.

"האם תסכים שאקצור ואדוש את החיטה שלך?"
שאל.

"בוודאי, אך איפה החברים שלך?" שאל בעל

החווה.

"אל תדאג להם. אני אחראי לעבודה" אמר

הצעיר.

"ומה תרצה עבור שרותך?"

"לא הרבה, אדוני. רק מה שאוכל לשאת על גבי"
ענה השטן הצעיר.

"אמנם בחור צעיר וחזק כזה יוכל להרים שניים
או שלושה שקים של חיטה על גבו, אך לי עדיין
כדאי העסק. אשכור אותך" חשב בעל החווה
וקיבל את הצעיר לעבודה.

בחצות הלילה נתין היה לשמוע רק צליל חרמשים
ומכות של מחבטות. עשרות חברים של השטן
הצעיר באו לעזור לו בעבודה, קצרו את התבואה,
אספו ודשו.

בבוקר הזמין השטן את בעל החווה לבדוק את
העבודה. זה הופתע מאוד שהעבודה בוצעה כל
כך מהר, אך היה מאוד מרוצה שכל החיטה
הייתה כבר באסם והוא אמר לצעיר לקחת את
חלקו.

"אנא, אמור למשרתים שלך לעזור לי להעמיס את החיטה על גבי" אמר השטן צעיר. שני משרתים העלו שק חיטה על גבו הרחב. "שימו עוד שק" ביקש הצעיר. שמו לו שק שני על הגב. "עכשיו תוסיפו שקים מעליהם" כבר ארבע שקי חיטה היו על גבו. "זה לא מספיק לך?" שאל בעל החווה קצת מבוהל. "זה עוד כלום" צחק השטן הצעיר "תראה, אני יכול לקפוץ אתם על גבי. רק תמשיכו להעמיס" קרא. כל החיטה שבאסם הועמסה על גבו ואז אמר השטן להוסיף לו עוד מהחזירים ומהפרות שברפת. בעל החווה כעס אך רצה לעמוד בדיבורו. "תוסיפו לו עוד עשרה שוורים" קרא "אולי זה ישבור אותי". אך לשווא. השטן לקח הכל מה שהיה בחווה, ורץ עם המשא שלו לבית חוטב העצים.

"אני חושב שלא תסבול יותר מרעב" אמר

כשהוריד את השלל לפני הבית "אבל עכשיו תענה לי רק על דבר אחד. האם אתה יודע מי אני?"

חוטב העצים, שממילא עוד לא התאושש מהעושר שנפל בחלקו, לא ידע מה לענות. "האם זכור לך יום שבו נגנבה פרוסת הלחם האחרונה מהתרמיל שלך?"

"וודאי שאני זוכר" ענה האיש "קיללתי ובכיתי וחזרתי רעב הביתה!"

"זה אני שגנבתי לך אותה. ואני הוא השטן שהצטווה לשרת אתך בגלל זה. שנת השרות שלי נגמרת היום. שלום לך ולא להתראות!"

והוא נעלם. ובאותו רגע נשמע פרץ צחוק גדול מהאדמה, כאילו שלוש מאות סוסים צהלו יחד. זה היה הצחוק מהשאול שאליו חזר השד הצעיר.